

ΒΙΟΣ

Ὁ Ὅσιος Νίκων ὁ νέος, κατήγετο ἐκ τῆς ἀχανοῦς γῆς Ῥωσίδος. Θεοφιλῶς ἀσκήτευσε στὴν Κωνσταντινούπολη, καὶ μάλιστα στὴν Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῆς Πέτρας, στὴν ὁποίαν ἐφυλάσσετο τὸ ἱερὸν σκῆνωμα τοῦ Ὁσίου Παταπίου. Εὐαρέστησε τὸν Θεὸ μετὰ τὴν ἀσκητικὴν του ἀγωγὴν καὶ πολιτείαν καὶ τὸ ἄνδρ' οὐ καὶ ἄγονο ἔδαφος τοῦ Ξηροῦ ὄρους τὸ ἔκανε μαλακὸν καὶ εὐφορὸν μετὰ τοὺς ἰδρωτὰς καὶ τὰ δάκρυά του. Παραμένει ἄγνωστος στοὺς Συναξαριστές. Εἰκόνα του εὐρίσκεται ἀγιογραφημένη στὸ σπήλαιον-ἀσκητήριον τῶν Γερανείων, τῆς Μονῆς Ὁσίου Παταπίου, ὅπως καὶ **τμήμα τῆς τιμίας αὐτοῦ σιαγόνης**.

Ἡ εἰκόνα τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τοῦ νέου, ἀποδίδεται σὲ ἀσκητὴν τοῦ Ξηροῦ ὄρους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ῥῶσο τὴν καταγωγὴν, ποὺ ὀνομάσθηκε νέος σὲ ἀντιδιαστολὴν μετὰ τὸν Ἅγιον Νίκωνα τῆς Ῥωσικῆς Ἐκκλησίας τοῦ ΙΑ' αἰῶνος. Ὁ Ῥῶσος προσκυνητὴς Ζώσιμος στὰ 1420 καὶ ὁ διάκονος Ἰγνάτιος ἀναφέρουν ὅτι στὸ Μοναστήριον τῆς Πέτρας, στὸ φυλακτήριον δηλαδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Παταπίου, προσεκύνησαν τὰ Ἅγια Λείψανα καὶ παρηγορήθηκαν πολὺ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ ἀσκουμένους Ῥώσους μοναχοὺς¹[1]. Ἡ μονή, λοιπόν, τῆς Πέτρας εἶχε Ῥώσους μοναχοὺς· γι' αὐτὸ καὶ μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν στὸ σπήλαιον τῶν Γερανείων τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Παταπίου βρέθηκε καὶ Ῥωσικοῦ τύπου Σταυρός. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ Ὅσιος Νίκων ὁ νέος, τοῦ ὁποίου διέσωσε ὁ Νοταρᾶς τὴν ἀγία μνήμην στὰ Γεράνεια, ὅπου καὶ ἀπεικόνισε τὴν εἰκόνα του στὸ ἱερὸ σπήλαιον. Ἡ προσωνομία ἄλλωστε *Νέος*, ποὺ τοῦ ἀποδίδεται συνηγορεῖσθαι τὴν ἀποψηὴν ὅτι πρόκειται γιὰ νέον Ὅσιον, σὲ σύγκρισιν, βέβαια, μετὰ τὸν παλαιότερόν του συνώνυμον Ῥῶσον Ἅγιον²[2].

1[1] Dr Mordmann: *Βογδάν-Σεράϊ, ἥτοι ἡ Μονὴ τοῦ Προφήτου ἐνδόξου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἡ ἐπικεκλημένη τῆς Παλαιᾶς Πέτρας*. Ἀρχαιολογικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ΕΦΣ, παράρτημα τοῦ ΙΘ' τόμου, σελὶς 6, 1891.

2[2] Α. Κουκουλᾶς: *Στ' ἀχνάρια τοῦ τόπου μου*. Λουτράκι, 1990, σελὶς 52.